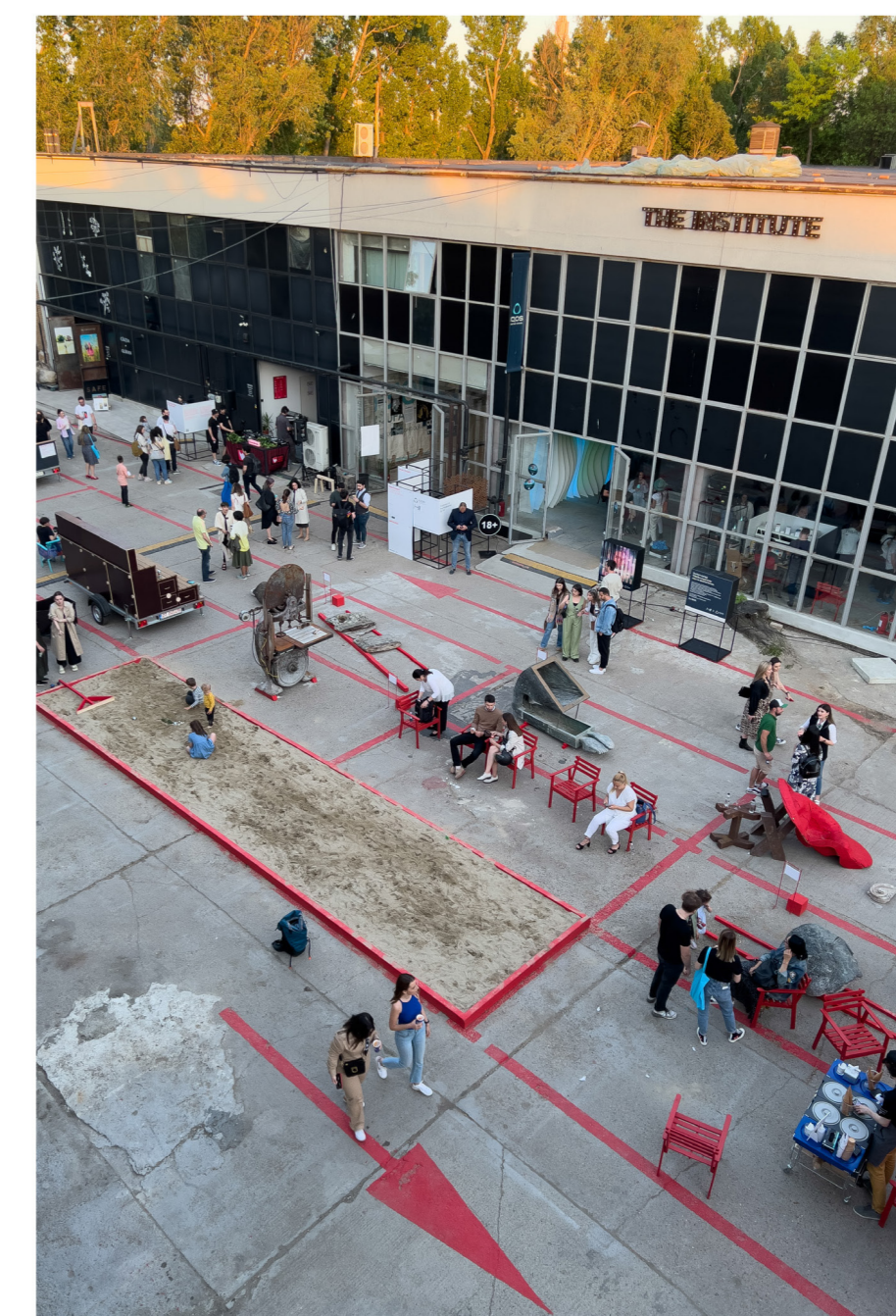
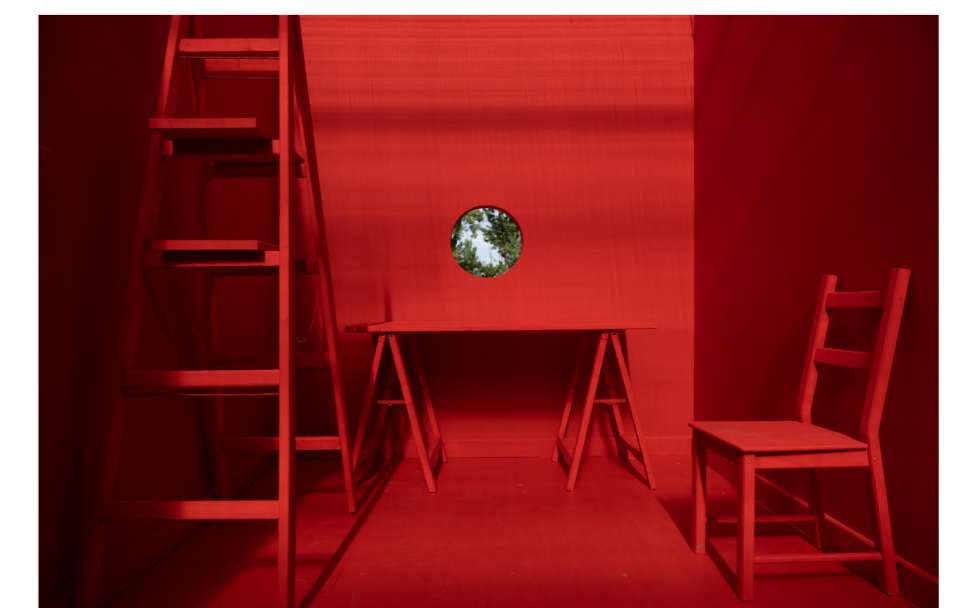
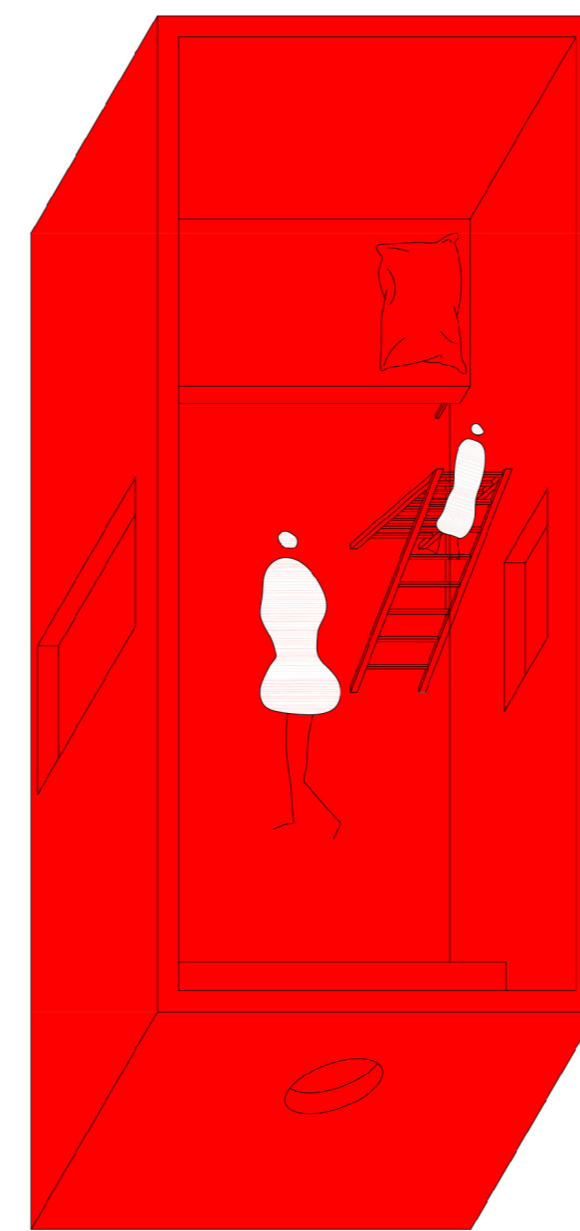
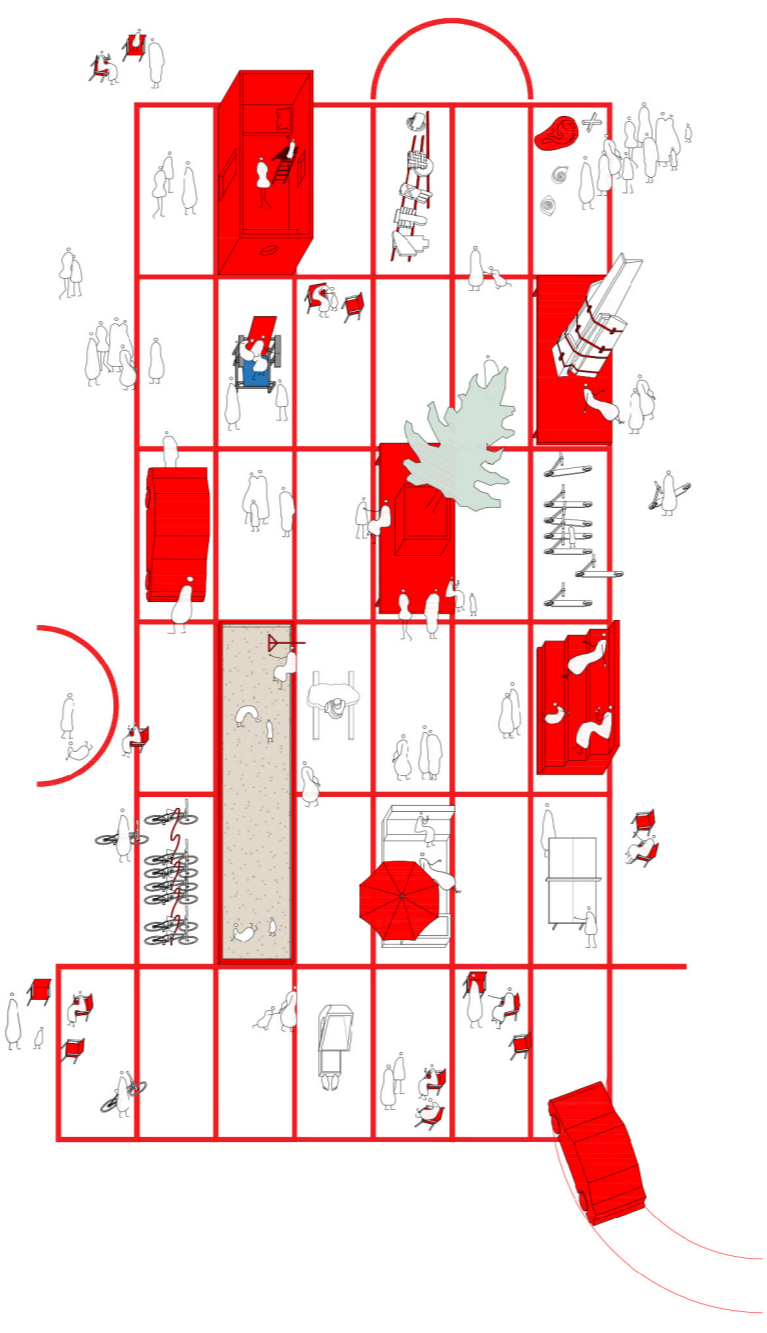
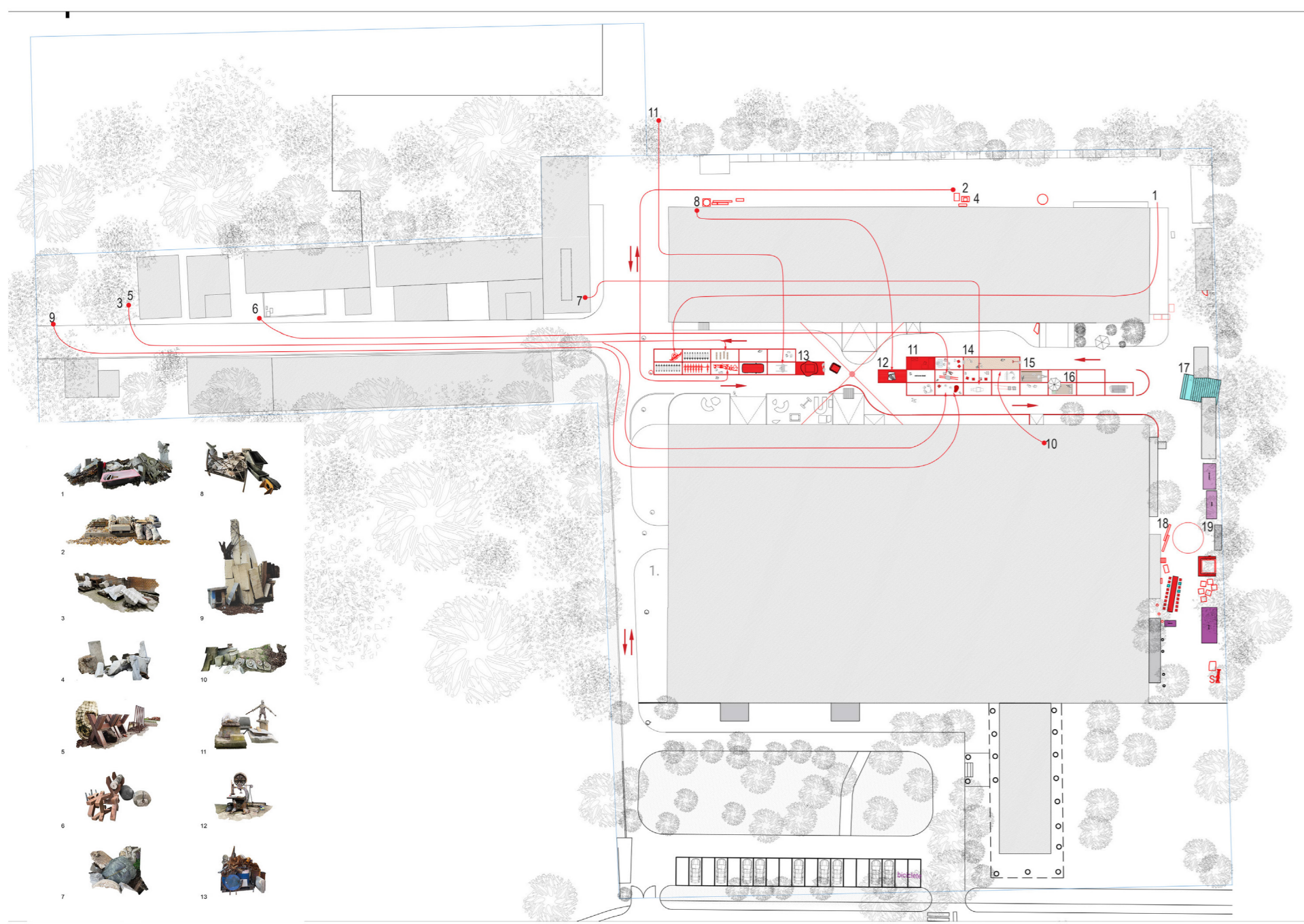

Beta Awards

belacity.eu

PUBLIC SPACE / TEMPORARY INSTALLATIONS

RO Spațiu public / Instalații temporare HU Közterület / Ideiglenes telepítések SRB Javni prostor / Privremene instalacije

AUTHOR(S)/TEAM REPRESENTATIVES

**Autor(i)/Reprezentanți/echipă **Szerezők/A csapat képviselői **Autor/i/Predstavnici tima

arh. Alexandru Belenyi, arh. Maria Duda, arh. Irina Niculescu Belenyi

COLLECTIVE/OFFICE

**Collectiv/bîrou **Kollektiva/iroda **Kollektiv/biro

BAZA, Deschidem Orașul

CO-AUTHORS/TEAM MEMBERS

**Co-autori/membrii echipei **Társzerzők/csapattagok **Koautori/članovi tima

arh. Daniela Ioniță

PROJECT TITLE

**Titlul proiectului în limba engleză **A projekt címe **Naslov projekta

Pretty Heap - Design of the Courtyard of the Combinatulul Fondului Plastic for RDW & Diploma 2022

PROJECT LOCATION

**Locația proiectului **Projekt helyszíne **Lokacija projekta

Bucharest, Romania

BUDGET IN EUROS

**Budget in euro **Költségvetés euróban **Budžet u evrima

25000 euros

AREA

**Suprafața **Terület **Površina

2000 sqm

CONSTRUCTION COMPLETION DATE

**Data finalizării proiectului **Az építkezés befejezésének dátuma **Datum završetka izgradnje

september 2022

CLIENT

**Client **Ügyfél **Klijent

The Institute

BUILDER

**Construcător **Építész **Graditelj

Set Service SRL

PHOTO CREDITS

**Credite foto **Fényképek hitelei **Foto krediti

The Institute

PROJECT DESCRIPTION IN MOTHER TONGUE

**Descrierea proiectului în limba maternă **A projekt leírása anyanyelvén **Opis projekta na materinjem jeziku

Gramada aranjată: În timpul deambulărilor prin curtea "Combinatului fondului plastic", din București ne-a fost greu să trasăm o linie clară între: artă și rămășițe/ organizare și haos/ valoros și nevaloros. Această ambiguitate ni s-a părut utilă. Poate fi o cheie de interpretare a orașului contemporan și a nevoilor de a nevalori, integra și de a găsi resurse în cele mai neașteptate situații. Păștia, vechiul și rugina au fost și ele importante în definitivarea unei metode care se bazează pe cultivarea precarității și mai puțin pe costisitorul sublim. Organizația noastră a fost solicitată să creeze un design pentru curtea principală - evident utilizată ca parcare. Lucrări de artă din trecut, prezent și viitor, precum și resturi, umpleau restul spațiului exterior. Grădă dezordonat al parcarilor existente a devenit punctul de plecare al proiectului. L-am reorganizat și estetizat, l-am marcat corespunzător. În fiecare celulă a grădului am expus un obiect sau un ansamblu de obiecte recuperate din curtea Combinatului. Unele dintre acestea erau lucrări abandonate, altele erau deșeuri expresive iar altele opere de artă puse la păstrare. Procesul de selecție a obiectelor a presupus răscolirea fiecărui unghier al acestei curți uriașe, cât și negocieri fine cu artiștii rezidenți. Mulți dintre ei ne-au refuzat. Dar la

final parcelele noii parcuri de la Combinatul Fondului Plastic au devenit o galerie de curiozități, în care fiecare vizitator era provocat să răspundă la întrebarea: este oare artă? Prin fotosirea parcarilor ca structură spațială de bază a expoziției am adus în discuție și relația dintre infrastructura auto și spațiul locuit. Parcarile sunt structuri admise în orașul contemporan. Diagrama alăturată reprezintă macheta spațiului urban pe care îl propunem, pornind de la unitatea spațială a parcarilor. Un spațiu care păstrează permeabilitatea dar, pe lângă mașini se îmbogățește cu artă, umbră și vegetație, locuri de stat și o mică cameră care demonstrează revocabil că și parcarile pot fi "locuite", că mașinile prin îndelungata perioadă de repaus sunt în primul rând mici arhitecturi, nu obiecte în mișcare. L-am salutată pe Ruscha, Scott Brown & Venturi și în grădă postmodern al parcarilor am intervenit cu propria noastră menajerie de obiecte, tipică Europei de Est din secolul XXI. Spre final ne-am întrebă dacă acest model ar putea fi preluat în mai multe spații ale orașului contemporan. Dacă ardele parcuri ar putea deveni baza pentru un nou tip de spațiu urban?

The Pretty Heap - While wandering through the courtyard of Combinatul Fondului Plastic, we found it difficult to draw a clear line between art and remnants, organization, and chaos, valuable and worthless. This ambiguity seemed useful to us. It could be a key to interpreting the contemporary city and the need to reuse, integrate, and find resources in the most unexpected situations. Pastiche, degradation, become important in defining a design method based on embracing precariousness rather than pursuing expensive sublime. Our organization was asked to create a design for the main courtyard... obviously used as a parking lot. Past, future and present artwork, and debris filled the rest of the outdoor space. The chaotic grid of the existing parking lot became the starting point of the project. We reorganized and we aesthetically enhanced it. In each cell of the new parking grid, we displayed an object, or a group of objects retrieved from the Combinat's courtyard. Some of these were abandoned artwork, some were beautiful junk and others were art by coincidence. The process of selecting these artifacts meant exploring every nook and cranny of this huge courtyard, as well as delicate negotiations with the resident artists. Many of them refused to work with us. But

gradually, the plots of the new parking lot at the Combinatul Fondului Plastic became a gallery of curiosities that challenged each visitor to a discussion: is this art? By using the parking lot as the basic spatial structure of the exhibition, we also discussed the relationship between car infrastructure and inhabited space. The parking lot is the dormant structure of the contemporary city. The attached diagram represents the model of the urban space we propose, starting from the spatial unit of the parking lot. It's a space that retains permeability but, in addition to cars, is augmented with art, shade, vegetation, places to sit, and a small room (12.5 sqm) that irrevocably demonstrates that even the parking lot can be "inhabited." That cars, during their long periods of rest, are primarily small architectures, not moving objects. We greeted Ruscha, Scott Brown & Venturi, and in the postmodern grid of the parking lot, we intervened with our own menagerie of objects, typical of Eastern Europe in the 21st century. By the end we asked ourselves if the same could be done for the contemporary city? If the arid parking lots could be the base for a new type of urban space?